

<http://physicsweb.org/article/news/9/2/2>

2005/02/02

اخترشناس‌ها باریون‌ها ی گم شده را یافتند

بیش‌تر اخترفیزیک‌پیشه‌ها قانع شده‌اند که ۹۵٪ جهان از ماده و انرژی‌ی تاریک ساخته شده، اما گاهی از این می‌گذرند که تا کنون فقط نصف ماده‌ی معمولی یا باریونی بی را دیده‌اند که قرار است ۵٪ باقی‌مانده را تشکیل دهد. اخترفیزیک‌پیشه‌ها بی از ایالات متحده و مکزیک، این باریون‌ها ی گم شده را در ابرها ی گازِ داغی یافته‌اند که بین که کشان‌ها هستند. این نتایج با پیش‌بینی‌ها می‌خوانند، اما ضمناً از آن‌ها بر می‌آید ممکن است مقدار باریون‌ها ی جهان بیش از حد انتظار باشد [1].

بر اساس مدل استاندارد کیهان‌شناسی، جهان از حدوداً ۷۰٪ انرژی‌ی تاریک، ۲۵٪ ماده‌ی تاریک، و ۵٪ ماده‌ی باریونی معمولی تشکیل شده است. امروز ماهیت این انرژی و ماده‌ی تاریک بزرگ‌ترین معما‌ی کیهان‌شناسی است. اما درباره‌ی بخش معمولی‌ی ماده در جهان هم نکات مبهم‌ی مانده است: ماده‌ی درخشان ستاره‌ها و کهکشان‌ها کمتر از ۱۰٪ ماده‌ی باریونی‌ی جهان را می‌سازد. گاز داغ خوش‌ها ی کهکشانی و هیدروژن بین کهکشانی هم ۳۰٪ تا ۴۰٪ ماده‌ی باریونی را می‌سازند. تا همین اواخر بقیه‌ی ماده آشکار نشده بود.

شبیه‌سازی‌ها ی کامپیوتوری ی تشکیل که کشان پیش‌بینی می‌کنند تعداد زیاد‌ی از باریون‌ها ی باقی‌مانده باید در گاز داغ کم‌چگال بین کهکشانی باشند. یک راه آشکارکردن مستقیم این ماده‌ی گم شده جست‌وجوی خط‌ها ی جذبی‌ی مشخصه‌ی عنصرها ی سنگین (مثل اکسیژن و نیتروژن) در طیف اجسام‌ی به اسم علامت‌دهنده است.

فابریتسی نیکاستر [2] و هم‌کارانش از مرکز اخترفیزیک هاروارد سُمیت‌سین [3]، دانش‌گاه ایالتی‌ی اهائی [4]، دانش‌گاه کالیفرنیا در برکلی [5]، اونام [6] در مکزیک، و

مئسسه ي فناوري ي ماساچوست [7]، با استفاده از تله‌سکپ - فضایي ي چاندرا [8] پرتوی X - حاصل از يك علامت‌دهنده به اسم - مارکاريان 421 [9] را مشاهده کردند. نيكاستر و هم‌كاران ش خط‌ها ي جذبي ي اكسبرن و نيتروزن در دورشته ي محبيط - گرم - داغ - بين‌كه‌كشاني به فاصله ي 150 ميليون و 380 ميليون سال - نوری از زمين را مشاهده کردند. در 2003، همین گروه شواهد - مشابه ي برا ي وجود - باريون در ناحيه اي بسيار نزديک‌تر به ما (در گروه - موضعی ي كه‌كشان‌ها) يافته بود.

نيكاستر به فيزيکس‌وب [10] گفت: " فقط حالا که اين دورشته ي گرم - داغ - محبيط - بين‌كه‌كشاني را کشف کرده ايم است که مى‌توانيم قاطعانه ادعا کنیم اين باريون‌ها را مشاهده کرده ايم و مى‌توانيم چگالي ي جرم - اين جزئ - جهان را تخمين بزنیم. اين مشاهده کاملاً با پيش‌بیني و مقدار - باريون‌ها ي گم شده مى‌خوايد. اما ضمناً به نظر مى‌رسد از مشاهدات - ما بر مى‌آيد ممکن است تعداد - واقعی ي باريون‌ها بيش‌تر باشد. چنین چيزی برا ي سناريوي کيهان‌شناختي ي فعلی ي ما (كه به گستردگي پذيرفته شده) مشكل ي به وجود خواهد آورد.".

شاید با اين مشاهدات، اخترشناس‌ها بتوانند مطالعه ي تاریخ چه ي شیمیایی ي جهان را شروع کنند. نيكاستر مى‌گويد: " اين چيزی است که در واقع برا يشن نظریه اي نداريم: "

- [1] Nature **433** 495
- [2] Fabrizio Nicastro
- [3] Harvard-Smithsonian Center for Astrophysics
- [4] Ohio State University
- [5] University of California at Berkeley
- [6] UNAM
- [7] Massachusetts Institute of Technology
- [8] Chandra
- [9] Markarian 421
- [10] PhysicsWeb